

ימי עיון בתנ"ך תשע"ח

תעלומת משפחתו של משה (שיעור 57)
הרב אמנון בזק (amnonbazak@gmail.com)

תעלומת משפחתו של משה

1. שמות פרק ו, יג-כז:

(יג) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וַיְצַוֵם אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ס (יד) אֵלֶּה רְאִשֵׁי בֵּית אֲבֹתֶם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּא חֲצֹן וְכֹרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן: (טו) וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמְיָן וְאַהֲד וְיִכִּין וְצַחַר וְשָׂאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן: (טז) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי לֵוִי לְתַלְדֹתֶם גֵּרְשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי וְשִׁנִּי חִיִּי לֵוִי שִׁבְעָה וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שֹׁנֵה: (יז) בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְבִנָּי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפַּחְתָּם: (יח) וּבְנֵי קַהַת עֲמֶרֶם וַיִּצְהָר וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל וְשִׁנִּי חִיִּי קַהַת שְׁלֹשׁ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שֹׁנֵה: (יט) וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְתַלְדֹתֶם: (כ) וַיִּקַּח עֲמֶרֶם אֶת יוֹכָבֵד דֹּדְתוֹ לֹא לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת אַהֲרֹן וְאֵת מֹשֶׁה וְשִׁנִּי חִיִּי עֲמֶרֶם שִׁבְעָה וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שֹׁנֵה: (כא) וּבְנֵי יִצְהָר קָרַח וְנֹפֶג וְזֹכְרִי: (כב) וּבְנֵי עִזִּיאֵל מִישָׂאֵל וְאַלְצָפָן וְסִתְרִי: (כג) וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע בַּת עֲמִינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לֹא לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת נָדָב וְאֵת אֲבִיהוּא אֶת אֱלֶעָזָר וְאֵת אִיתְמָר: (כד) וּבְנֵי קָרַח אֲסִיר וְאַלְקָנָה וְאַבִּיאֶסָף אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַקְּרָחִי: (כה) וְאַלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לֹא לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּינְחָס אֵלֶּה רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם: (כו) הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר ה' לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל צְבֹאתָם: (כז) הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

2. במדבר פרק ג, א-ד:

(א) וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבְרַת ה' אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי: (ב) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַבְּכֹר נָדָב וְאַבִּיהוּא אֱלֶעָזָר וְאִיתְמָר: (ג) אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַפְּתֻלִים הַמְשֻׁחִים אֲשֶׁר מָלְא יְדָם לְכַהֵן: (ד) וַיִּמַּת נָדָב וְאַבִּיהוּא לְפָנָי ה' בְּהַקְרָבִים אֲשֶׁר זָרַח לְפָנָי ה' בְּמִדְבַר סִינַי וּבְנֵי לֹא הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֵן אֱלֶעָזָר וְאִיתְמָר עַל פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם:

3. שמות פרק ב, טו-כב:

(טו) וַיִּשְׁמַע פְּרַעֲה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֶשׁ לְהַרְגֵם וַיִּבְרַח מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר: (טז) וַיִּלְכְּהוּ מִדְיָן שִׁבְעָה בָנוֹת וַתְּבַאנָה וַתְּדַלְנָה וַתְּמַלְאנָה אֶת הַרְהָטִים לְהִשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן: (יז) וַיָּבֹאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיּוֹשְׁעֵן וַיִּשְׁקוּ אֶת צֹאנָם: (יח) וַתְּבַאנָה אֶל רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמְרוּ מְדוּעַ מֵהֲרַתָּן בָּא הַיּוֹם: (יט) וַתֹּאמְרֵן אִישׁ מִצְרַיִם הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרְעִים וְגַם דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן: (כ) וַיֹּאמְרוּ אֵל בְּנֹתָיו וַאֲנִי לָמָּה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ קְרָאָן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם: (כא) וַיּוֹאֵל מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֶת הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת צַפְרָה בְּתוֹ לְמֹשֶׁה: (כב) וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גֵּרְשֵׁם כִּי אָמַר גֵּר הֵייתִי בְּאֶרֶץ נְכָרִיָּה:

4. שמות פרק יח, א-ח:

(א) וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי הוֹצִיא ה' אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: (ב) וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת צַפְרָה אִשְׁתּוֹ מִשֵּׁה אַחַר שְׁלוּחִיָּה: (ג) וְאֵת שִׁנִּי בְּנִיָּה אֲשֶׁר שָׂם הָאֱלֹהִים גֵּרְשֵׁם כִּי אָמַר גֵּר הֵייתִי בְּאֶרֶץ נְכָרִיָּה: (ד) וְשָׂם הָאֱלֹהִים אֶלְעָזָר כִּי אֵלֶּה אֲבִי בְּעֶזְרִי וַיִּצְלַנִּי מִחֶרֶב פְּרַעֲה: (ה) וַיָּבֹאוּ יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל מֹשֶׁה אֶל הַמְדַבְּרֵי אֲשֶׁר הוּא חָנָה שָׂם ה' הָאֱלֹהִים: (ו) וַיֹּאמְרוּ אֵל מֹשֶׁה אֲנִי חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בְּנֵיָה עִמָּה: (ז) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׂקוּ לוֹ וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֱהָלָה:

5. דברים רבה (וילנא) פרשת ואתחנן פרשה ב:

א"ר לוי אמר לפניו רבש"ע עצמותיו של יוסף נכנסו לארץ ואני איני נכנס לארץ אמר לו הקדוש ברוך הוא מי שהודה בארצו נקבר בארצו ומי שלא הודה בארצו אינו נקבר בארצו, יוסף הודה בארצו מנין גבירתו אומרת (בראשית לט) ראו הביא לנו איש עברי וגו' ולא כפר אלא (שם /בראשית/ מ) גנב גנבתי מארץ העברים נקבר בארצו מנין שנא' (יהושע כד) ואת עצמות יוסף אשר העלו מארץ מצרים קברו בשכם את שלא הודית בארצך אין אתה נקבר בארצך כיצד בנות יתרו אומרות (שמות ב) איש מצרי הצילנו מיד הרועים והוא שומע ושותק לפיכך לא נקבר בארצו.

שמות ב'	בראשית כ"ט
(יט) וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן	(י) וישק את צאן לבן אחי אמו
(יח) ויאמר מדוע מהרתן בא היום	(ז) ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה...
(יח) ותבאנה אל רעואל אביהן	(יב) ותרץ ותגד לאביה
(כ) ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: (כא) ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה:	(יח) ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: (יט) ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי:

7. שמות פרק ד, יח-כו:

(יח) וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העוֹדֵם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: (יט) ויאמר ה' אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: (כ) ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו:

(כא) ויאמר ה' אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: (כב) ואמרת אל פרעה לה אמר ה' בני בכרי ישראל: (כג) ואמר אליך שלח את בני ועבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנדך בכרך:

(כד) ויהי בדרך במלון ויפגשוהו ה' ויבקש המיתו: (כה) ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: (כו) וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת:

8. אבן עזרא הפירוש הקצר שמות פרק ד פסוק יט:

(יט) במדין - אחר ימים רבים או חדשים שנראה המלאך בסנה.

9. רש"י שמות פרק ד פסוק כד:

ויבקש המיתו - המלאך למשה, לפי שלא מל את אליעזר בנו, ועל שנתרשל נענש מיתה. תניא אמר רבי יוסי חס ושלום לא נתרשל, אלא אמר אמול ואצא לדרך, סכנה היא לתינוק עד שלשה ימים, אמול ואשהה שלשה ימים, הקדוש ברוך הוא צוני (פסוק י"ט) לך שוב מצרים. ומפני מה נענש, לפי שנתעסק במלון תחלה.

10. מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דעמלק פרשה א:

שבשעה שאמר משה ליתרו, תן לי צפורה בתך לאשה, אמר לו יתרו, קבל עליך דבר זה שאומר לך ואני נותנה לך לאשה, אמר לו מהו, אמר לו בן שיהיה לך תחלה יהיה לעבודה זרה, מכאן ואילך לשם שמים, וקבל עליו. אמר לו השבע לי, וישבע לו, שנ' 'ויואל משה', אין אלה אלא לשון שבועה... לפיכך הקדים המלאך להרוג את משה, מיד 'ותקח צפורה את ערלת בנה' וגו' וירף וגו'.

11. אבן עזרא הפירוש הקצר שמות פרק יח פסוק ב:

אחר שלוחיה - יש אומרים אחר ששלחה אל בית אביה מדרך מצרים. ויש אומרים שנתן לה גט.

ימי עיון בתנ"ך תשע"ח

12. במדבר פרק יב, א-טז:

(א) וַתְּדַבֵּר מֵרִים וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח: (ב) וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אַךְ בְּמִשְׁחָה דָבַר ה' הֲלֹא גַם בָּנוּ דָבַר וַיִּשְׁמַע ה': (ג) וְהָאִישׁ מִשְׁחָה עֵנּוּ עָנְיוּ מֵאֵד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: ס (ד) וַיֹּאמֶר ה' פְּתָאֵם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מֵרִים צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֵּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם: (ה) וַיֵּרֶד ה' בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהָרֹן וּמֵרִים וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: (ו) וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ נָא דְבַרִי אִם יִהְיֶה נְבִיאֵכֶם ה' בְּמִרְאָה אֱלֹהִים וְאֶתְּוֹדַע בְּחִלּוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ: (ז) לֹא כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נְאֻמָּן הוּא: (ח) פֹּה אֶל פֹּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידָת וּתְמַנֵּת ה' יְבִיט וּמְדוּעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמִשְׁחָה: (ט) וַיַּחֲרֵ אֶף ה' בָּם וַיִּלְךְ: (י) וְהָעֵנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהָנָה מֵרִים מִצְרַעַת כְּשֶׁלֶג וַיִּפֹּן אַהֲרֹן אֶל מֵרִים וְהָנָה מִצְרַעַת: (יא) וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדַנִּי אֶל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ:

13. רש"י במדבר פרק יב:

(א) ותדבר מרים ואהרן - היא פתחה בדבור תחילה, לפיכך הקדימה הכתוב תחלה. ומנין היתה יודעת מרים שפרש משה מן האשה? רבי נתן אומר: מרים היתה בצד צפורה בשעה שנאמר למשה אלדד ומידד מתנבאים במחנה, כיון ששמעה צפורה, אמרה אוי לנשותיהן של אלו אם הם נזקקים לנבואה שיהיו פורשין מנשותיהן כדרך שפרש בעלי ממני, ומשם ידעה מרים והגידה לאהרן.

האשה הכשית - מגיד שהכל מודים ביפיה, כשם שהכל מודים בשחרותו של כושי:

כושית - בגימטריא יפת מראה:

האשה הכשית - על שם נזקקת נקראת כושית כאדם הקורא את בנו נאה כושי, כדי שלא תשלוט בו עין רעה:

כי אשה כשית לקח - ועתה גרשה:

(ב) הלא גם בנו דבר - ולא פרשנו מדרך ארץ:

14. רשב"ם במדבר פרק יב:

כי אשה כושית לקח - כדכת' בדברי הימים דמשה רבנו שמלך בארץ כוש ארבעים שנה ולקח מלכה אחת ולא שכב עמה כמו שכתוב שם, והם לא ידעו כשדיברו בו שלא נזקק לה. זהו עיקר פשוטו. שאם בשביל צפורה דיברו, מה צורך לפרש כי אשה כושית לקח? וכי [עד] עתה לא ידענו כי ציפורה מדיינית היא? ועוד תשובה כי לא היתה כושית כי כוש מבני חם הוא, ומדיין מבני קטורה אשר ילדה לאברהם:

(ב) ויאמרו הרק אך במשה [וגו'] - כלומר עוד זאת אמרו על משה במה יכול להתפאר עלינו הלא גם בנו דבר [י"י] לישראל:

15. שופטים פרק יז:

(א) וַיְהִי אִישׁ אִישׁ מֵהָר אֲפְרַיִם וְשֵׁמוֹ מִיכָהוּ: (ב) וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֶלְף וּמֵאָה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לָקַח לְךָ וְאֶתִּי וְאֶתִּי אֵלִית וְגַם אֶמְרָתְךָ בְּאֲזֵי הַנָּהַר הַכֶּסֶף אֶתִּי אֲנִי לְקַחְתִּי וְתֹאמַר אִמּוֹ בְּרוּךְ בְּנֵי לֵה: (ג) וַיֵּשֶׁב אֶת אֶלְף וּמֵאָה הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וְתֹאמַר אִמּוֹ הַקֶּדֶשׁ הַקֶּדְשִׁי אֶת הַכֶּסֶף לֵה מִיַּד לְבָנֵי לְעִשׂוֹת פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְעֵתָה אֲשִׁיבְנוּ לְךָ: (ד) וַיֵּשֶׁב אֶת הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וְתִקַּח אִמּוֹ מֵאֲתִים כֶּסֶף וְתִתְּנָהוּ לְצוֹרֵף וַיַּעֲשֶׂהוּ פֶּסֶל וּמִסְכָּה וַיְהִי בְּבֵית מִיכָהוּ: (ה) וְהָאִישׁ מִיכָה לֹו בֵּית אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֲפֹד וְתַרְפִּים וַיִּמְלֵא אֶת יָד אֶחָד מִבְּנָיו וַיְהִי לוֹ לְכַהֵן: (ו) בְּיָמִים הָהֵם אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: פ (ז) וַיְהִי נֶעַר מִבֵּית לְחָם יְהוּדָה מִמְּשֻׁפְחֹת יְהוּדָה וַיְהוּא לְוִי וְהוּא גֵר שָׁם: (ח) וַיִּלְךְ הָאִישׁ מִהָעִיר מִבֵּית לְחָם יְהוּדָה לְגוֹר בְּאֲשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֵא הָר אֲפְרַיִם עַד בֵּית מִיכָה לְעִשׂוֹת דְּרָכּוֹ: (ט) וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה מֵאִין תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְוִי אֲנִי מִבֵּית לְחָם יְהוּדָה וְאֲנִי הֵלֵךְ לְגוֹר בְּאֲשֶׁר אֶמְצָא: (י) וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׂבָה עִמָּדִי וְהִיָּה לִי לְאָב וּלְכַהֵן וְאֲנִי אֶתֵּן לְךָ עֶשְׂרֵת כֶּסֶף לְיָמִים וְעָרֶךְ בְּגָדִים וּמְחִיתֶךָ וַיִּלְךְ הַלְוִי: (יא) וַיֹּאֵל הַלְוִי לְשִׁבְתָּ אֶת הָאִישׁ וַיְהִי הַנֶּעַר לוֹ כְּאֶחָד מִבְּנָיו: (יב) וַיִּמְלֵא מִיכָה אֶת יָד הַלְוִי וַיְהִי לוֹ הַנֶּעַר לְכַהֵן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה: (יג) וַיֹּאמֶר מִיכָה עֵתָה יְדַעְתִּי כִּי יִיטִיב ה' לִי כִּי הִיָּה לִי הַלְוִי לְכַהֵן:

שמות	שופטים
(ב', א) וַיִּלָּךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת בַּת לְוִי: :	(י"ז, י) וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׂבֵה עַמְדֵי וְהָיָה לִי לְאָב וּלְכַהֵן וְאֲנֹכִי אֶתֵּן לָךְ עֶשְׂרֵת כֶּסֶף לְיָמִים וְעָרֶךְ בְּגָדִים וּמַחֲזִיקָךְ וַיִּלָּךְ הַלְוִי: :
(כא) וַיֹּאֶל מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֶת הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת צַפְרָה בְּתוֹ לְמֹשֶׁה: :	(יא) וַיֹּאֶל הַלְוִי לְשִׁבְתָּ אֶת הָאִישׁ וְהָיָה הַנָּעֵר לוֹ כְּאֶחָד מִבְּנָיו: :
(י"ח, י-יא) וַיֹּאמְרוּ יִתְרוֹ... עֲתָה יִדְעָתִי כִּי גְדוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עָלֵיהֶם: :	(יג) וַיֹּאמְרוּ מִיכָה עֲתָה יִדְעָתִי כִּי יֵיטִיב ה' לִי כִּי הָיָה לִי הַלְוִי לְכַהֵן: :

17. שופטים פרק יח, ל:

(ל) וַיִּקְמוּ לָהֶם בְּנֵי דָן אֶת הַפֶּסֶל וַיְהוֹנָתָן בֶּן גֵּרָשִׁם בֶּן מְנַשֶּׁה הוּא וּבְנָיו הָיוּ כַהֲנִים לְשִׁבְטֵי הַדְּנִי עַד יוֹם גְּלוֹת הָאָרֶץ:

18. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קט עמוד ב:

והלא יהונתן שמו, שנאמר 'ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני'? אמר ליה: וליטעמיק, וכי בן מנשה הוא? והלא בן משה הוא, דכתיב: 'בני משה גרשם ואליעזר'? אלא מתוך שעשה מעשה מנשה תלאו הכתוב במנשה.

19. דברי הימים א פרק כג, יג-יז:

(יג) בְּנֵי עֶמְרָם אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה וַיְבָדֵל אֶהְרֹן לְהַקְדִּישׁוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים הוּא וּבְנָיו עַד עוֹלָם לְהַקְטִיר לִפְנֵי ה' לְשִׁרְתוֹ וּלְבָרְךְ בְּשֵׁמוֹ עַד עוֹלָם: (יד) וּמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּנֵיו יִקְרְאוּ עַל שִׁבְטֵי הַלְוִי: (טו) בְּנֵי מֹשֶׁה גֵּרָשִׁם וְאַלְיָעֶזֶר: (טז) בְּנֵי גֵּרָשִׁם שְׁבוּאֵל הָרֹאשׁ: (יז) וַיְהִי בְּנֵי אַלְיָעֶזֶר רַחֲבִיָּה הָרֹאשׁ וְלֹא הָיָה לְאַלְיָעֶזֶר בָּנִים אַחֲרָיִם וּבְנֵי רַחֲבִיָּה רְבוּ לְמַעְלָה:

20. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ז עמוד א:

ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל דבור ודבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא לטובה אפילו על תנאי לא חזר בו מנא לן ממשה רבינו שנאמר הרף ממני ואשמידם וגו' ואעשה אותך לגוי עצום אף על גב דבעא משה רחמי עלה דמלתא ובטלה אפילו הכי אוקמה בזרעיה שנאמר בני משה גרשם ואליעזר ויהיו בני אליעזר רחביה הראש וגו' ובני רחביה רבו למעלה וגו' ותני רב יוסף למעלה מששים רבוא אתיא רביה רביה כתיב הכא רבו למעלה וכתוב התם ובני ישראל פרו וישרצו וירבו.